

Dosarul nr.2rac-16/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Iu. Potîngă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

DECIZIE

27 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Victor Boico
Elena Cobzac
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la declararea nulității mărcilor, radierea din Registrul mărcilor a înscrisurilor referitoare la mărci, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 5 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, s-a casat hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”,

c o n s t a t ă :

La 19 martie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la declararea nulă a mărcii notorii nr. 23 „E ERGOLEMN”, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul mărcilor notorii marca „E ERGOLEMN” nr. 23.

În motivarea pretențiilor reclamanta a indicat că la 26 septembrie 2005, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cererea cu privire la înregistrarea mărcii combinate „E”, numărul depozitului 017814.

La 29 august 2006 a fost emisă decizia de publicare a cererii de înregistrare a mărcii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 10/2006.

Ca urmare, la acel moment nu s-au depistat mărci similare sau identice cu marca nr. 017814, astfel, la 15 februarie 2007 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a emis decizia de înregistrare a mărcii combinate nr. 14501 pe numele Întreprinderii Individuale „Service Arama”.

În acest sens, a menționat că din 13 iunie 2008, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, în baza contractului de licență de marcă, utiliza în activitatea sa, marca „E” cu nr. 14501.

La 22 ianuarie 2013, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a cesionat parțial Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” drepturile asupra mărcii nr. 14501 privind produsele din clasa 20 „mobilă”.

Reclamanta a menționat că în baza acestui contract, înregistrat la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a devenit proprietara mărcii „E”, clasa 20 „mobilă”, primind în acest sens certificatul nr. 14501 A.

La 9 martie 2006, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a depus cerere de înregistrare a simbolului „E și figurativ”.

În urma examinării cererii de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a primit refuz de înregistrare a mărcii combinate pentru produsele clasei 20 „mobilă”, deoarece acest semn repeta întru totul marca combinată nr. 14501, marcă ce aparținea Întreprinderii Individuale „Service Arama”.

Societatea a susținut că prin abatere de la prevederile Legii nr. 588-XVI/1995, aplicabile la momentul înregistrării mărcii respective, aceasta a fost înregistrată, combinată și pentru alte produse din clasa 20.

A considerat că marca notorie „E ERGOLEMN” cu nr. 23, înscrisă în Registrul Mărcilor Notorii la 14 noiembrie 2013, după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, a fost înregistrată cu abatere de la prevederile Legii privind Proprietatea mărcilor.

Așadar, rezultă că are prioritate de protejare înregistrarea mărcii nr. 14501 [A] pentru Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, deoarece aceasta a fost înregistrată anterior înregistrării mărcii „E ERGOLEMN” nr. 16826 (numărul mărcii notorii 23) după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, prin recunoașterea notorietății.

A accentuat că marca nr. 14501 A este deținută de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și este un design intelectual, care este parte integrantă în marca înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a precizat că Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, cunoștea sau putea cunoaște despre existența mărcii nr. 14501 A, inclusiv în străinătate or, marca respectivă se bucură de renume

în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare.

A relatat că acest fapt era cunoscut de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, circumstanță ce rezultă și din adresările preventive (scrisoarea din 29 martie 2007) către Întreprinderea Individuală „Service Arama”, în vederea obținerii permisiunii de a folosi marca dată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

Reclamanta a punctat că marca „E” nr. 14501 înregistrată după Întreprinderea Individuală „Service Arama” era folosită și se folosește pînă în prezent în ramura producției mobilei și în același domeniu activează și Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” or, utilizarea de către societatea pârâtă a mărcii „E ERGOLEMN” nr. 16826 pentru aceleași produse, este cu rea-credință, deoarece generează conflict în raport cu marca înregistrată anterior nr. 14501 și marca „E” nr. 14501 A.

Entitatea juridică a menționat că utilizarea cu rea-credință a mărcii „E ERGOLEMN” este demonstrată și prin modul de obținere a notorietății mărcii de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” s-a adresat cu cerere privind recunoașterea notorietății mărcii, însă fără atragerea în procesul de judecată a titularului mărcii „E” la acel moment, cu toate că cunoștea cu certitudine despre faptul înregistrării oficiale a mărcii „E” după alt titular.

În procesul de recunoaștere a notorietății mărcii „E ERGOLEMN” după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, nu a fost atrasă Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

Datorită faptului că Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” nu a fost atrasă în procesul privind recunoașterea notorietății mărcii și în procesul privind anularea mărcii „E”, deciziile pronunțate în aceste cauze nu sunt opozabile Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

Societatea a susținut că un alt temei de solicitare a anulării mărcii nr. 16826 se bazează pe prevederile Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, și anume, că marca a fost înregistrată ilegal. Or, marca combinată nr. 16826 care a fost înregistrată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și a cărei nulitate se solicită, a fost înregistrată cu rea-credință, ce reprezintă un motiv absolut de nulitate.

Din cauza identității și similitudinii produselor și serviciilor pe care le desemnează mărcile deținute de către reclamantă și pârâtă, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

Or, marca „E” (obținută prin contractul de cesiune parțială de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”) este anterioară mărcii „E ERGOLEMN” înregistrată după titular, și anume, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, deoarece data de depozit a mărcii deținute de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, supusă înregistrării în Republica Moldova și ca marcă notorie.

Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a solicitat prin cererea inițială și cererea de majorare a cuantumului pretențiilor din 14 septembrie 2015, declararea nulității mărcii nr. 16826 din 9 martie 2006 înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și radierea ei din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, declararea nulității mărcii notorii cu nr. 23 „E ERGOLEMN”, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul Mărcilor Notorii marca „E ERGOLEMN”, nr. 23, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 3-7, 97-100, vol.I)

Prin hotărârea din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

A fost declarată nulă marca nr. 16826 din 9 martie 2006, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul Național al Mărcilor marca nr. 16826 din 9 martie 2006, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost declarată nulă marca notorie cu nr. 23 „E ERGOLEMN” , înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul Mărcilor Notorii marca „E ERGOLEMN”, numărul mărcii notorii 23, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” (f.d. 130, vol. I).

Prin decizia din 13 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Calaida Denis și de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a fost casată hotărârea din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și a fost remisă cauza la rejudecare, în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 271, vol. I).

Prin hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la declararea nulității mărcilor, radierea din Registrul mărcilor a înscrisurilor referitoare la mărci, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 30, 34-39, vol. II).

La 22 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a declarat apel împotriva hotărârii din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pin decizia din 5 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, a fost casată hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Rîșcani și a fost pronunțată o hotărâre nouă, prin care a fot admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

A fost declarată nulă marca nr. 16826 din 9 martie 2006, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul Național al Mărcilor marca nr. 16826 din 9 martie 2006, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost declarată nulă marca notorie cu nr. 23 „E ERGOLEMN”, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a radia din Registrul mărcilor notorii marca „E ERGOLEMN”, numărul mărcii notorii 23, înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” (f.d. 111, 112-121, vol.II).

La 11 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Calaida Denis a declarat recurs împotriva deciziei din 5 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat statutul unei mărci notorii or, conform art. 3 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, de protecție juridică se bucură mărcile înregistrate la nivel național sau internațional și mărcile recunoscute notorii.

Dacă pentru mărcile înregistrate este prevăzută procedura de anulare a înregistrării, pentru mărcile notorii nu există o asemenea procedură or, însăși caracterul notoriu presupune faptul că marca este larg recunoscută, iar caracterul notoriu al mărcii nu poate fi retras.

A mai precizat că notorietatea mărcii contestate a fost legal recunoscută prin hotărârea din 18 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, care a fost menținută prin decizia din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, asupra căreia au fost epuizate și căile extraordinare de atac.

Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Calaida Denis a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 5 noiembrie 2018, și respectiv, la 23 noiembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Calaida Denis a depus cerere de completare a motivelor din recurs.

Suplimentar a menționat că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN – 38 din 16 iunie 2015, prin care a fost constatată încălcarea art. 8 alin. (1) al Legii nr. 1103 din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, a fost anulată prin hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 5 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 11 septembrie 2018, este în termen.

Prin referința din 8 noiembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei din 5 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 6 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida, este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) - (2), (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că la 26 septembrie 2005, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a depus la Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală cererea de înregistrare a mărcii „E” cu numărul depozitului 017814, pentru serviciile și produsele din clasa 20 și 35, 37.

În urma examinării cererii de înregistrare a mărcii, Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală la 29 august 2006 a emis decizia de publicare a cererii de

înregistrare a mărcii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 10/2006, iar la 15 februarie 2007, Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală a emis decizia de înregistrare a mărcii figurative „E” nr. 14501 după Întreprinderea Individuală „Service Arama”, ultimei fiind eliberat certificatul de înregistrare a mărcii nr. 14501 (f.d. 10, vol.I).

S-a stabilit că la 9 martie 2006, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a depus cerere de înregistrare a mărcii combinate „E ERGOLEMN”, cu numărul de depozit 018937 pentru produsele din clasa 20 și serviciile din clasa 35, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Astfel, în urma examinării semnului depus spre înregistrare, Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală a emis la 26 februarie 2007, Avizul provizoriu de respingere parțială a mărcii, din motivul că la înregistrarea mărcii solicitate se opune marca națională nr. 14501 din 26 septembrie 2005, titularul căreia este Întreprinderea Individuală „Service Arama”, înregistrată pentru produs „mobilă”, clasa 20 și toate serviciile din clasa 35.

Totodată, se atestă că în urma examinării semnului s-a constatat îndeplinirea condițiilor legale pentru publicarea cererii, iar după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 04/2008, nicio persoană terță nu a contestat înregistrarea mărcii „E ERGOLEMN”.

Ca urmare, la 13 august 2008 a fost emisă decizia de înregistrare a mărcii și a fost eliberat certificatul de înregistrare cu nr. 16826 pentru următoarele produse din clasa 20 „oglinzi, rame, produse (neincluse în alte clase) din lemn, plută, trestie, stuf, răchită, corn, os, fildeș, fanoane de balenă, solzi, ambră, sidef, spumă de mare și înlocuitori ai tuturor acestor materiale sau din materiale plastice”, cu excepția produsului „mobilă” înregistrat pe numele titularului Întreprinderea Individuală „Service Arama”, conform certificatului de înregistrare a mărcii naționale nr. 14501 din 26 septembrie 2005.

Tot materialul probator atestă că la 23 noiembrie 2010, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, prin care a solicitat declararea nulității mărcii înregistrate cu nr. 16826 din 9 martie 2006, declararea nulității mărcii cu numărul de depozit 022650 din 11 ianuarie 2011; anularea hotărârii Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Protecția Intelectuală din 17 noiembrie 2007, obligarea Agenției de Stat pentru Protecția Intelectuală să înregistreze cererea de marcă cu numărul de depozit 021460 din 27 iunie 2007 după Întreprinderea Individuală „Service Arama” pentru produsul „mobilă”, clasa 20 și toate produsele și serviciile din clasele 07, 32, 33, 35.

Prin hotărârea din 1 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de Întreprinderea Individuală „Service Arama” a fost admisă, iar prin decizia din 28 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată hotărârea din 1 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care cererea depusă de Întreprinderea Individuală „Service Arama” a fost respinsă (f.d. 32-40, vol.I).

La fel, actele cauzei atestă că la 21 aprilie 2010, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Întreprinderii Individuale „Service Arama”, prin care a solicitat recunoașterea notorietății mărcii „E ERGOLEMN”, a cărui titular este.

La rândul său, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a depus o acțiune reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, prin care a solicitat stabilirea folosirii de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” cu rea-credință a mărcii nr. 16826 din 9 martie 2006, stabilirea încălcării de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a dreptului exclusiv a Întreprinderii Individuale „Service Arama” la folosirea mărcii nr. 14501 și recunoașterea notorietății mărcii „E” (nr. de înregistrare 14501).

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a fost admisă. A fost recunoscută notorietatea mărcii „E ERGOLEMN” din 1 ianuarie 2005, titular Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”. A fost respinsă acțiunea reconvențională a Întreprinderii Individuale „Service Arama” (f.d. 41-50, vol.I).

Este cert faptul că decizia din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost executată conform ordinului directorului general al Agenției de Stat pentru Protecția Intelectuală nr. 170 din 14 noiembrie 2013, iar datele ce vizează marca notorie „E ERGOLEMN” au fost introduse în Registrul Mărcilor Notorii, Baza de date „Mărci Naționale” și publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 11/2013 (f.d. 71-73, vol.I).

S-a constatat că la 10 martie 2011, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Service Arama”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, referitor la anularea mărcii „E” a titularului Întreprinderii Individuale „Servicii Arama”.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, a fost casată hotărârea din 25 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și a fost declarată nulă marca „E” înregistrată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr. 14501 după titularul Întreprinderea Individuală „Service Arama” și a fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul Întreprinderea Individuală „Service Arama”. (f.d. 51-56, vol.I)

Actele cauzei denotă că la 11 februarie 2013, Întreprinderea Individuală „Service Arama” a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” contractul de cesiune parțială a mărcii înregistrate sub nr. 14501, prin care

Întreprinderea Individuală „Service Arama” a cesionat parțial drepturile asupra mărcii nr. 14501, și anume, clasa 20, produsul „mobilă” Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

Astfel, în urma înregistrării contractului de cesiune parțială a mărcii înregistrate sub nr. 14501 la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a devenit titularul mărcii „E” nr. 14501 A, înregistrată pentru clasa 20 produsul „mobilă”.

La 10 decembrie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție și a solicitat rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Prin încheierea din 5 martie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” împotriva deciziei din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție (f.d. 83-89, vol.I).

Probatoriul administrat în cauză, mai atestă că la 3 februarie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” și Societății cu Răspundere Limitată „Arama R”, care ulterior a fost concretizată, solicitând constatarea din 22 ianuarie 2013 a nulității contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501 încheiat la 11 februarie 2013 și radierea acestuia din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida împotriva încheierii din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută încheierea din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

A fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida, a fost casată decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost admisă parțial cererea Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”.

A fost constatată din 22 ianuarie 2013 nulitatea absolută a contractului de cesiune parțială a mărcii nr. 14501 încheiat la 11 februarie 2013 între Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și Întreprinderea Individuală „Service Arama”.

A fost respinsă acțiunea în partea ce ține de radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a mărcii nr. 14501A titular Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și radierea din 22 ianuarie 2013 a înscrisurilor efectuate în baza contractului de cesiune parțială încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și Întreprinderea Individuală „Service Arama” din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ca fiind depusă față de pârâțul necorespunzător (f.d. 93-107, vol. II, 77-104, vol.III).

Depunând la 19 martie 2015 cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a

solicitat prin cererea inițială și cererea de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune, declararea nulității mărcii nr. 16826 din 9 martie 2016, cu radierea acesteia din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, declararea nulității mărcii notorie cu numărul 23 „E ERGOLEMN” înregistrată după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și obligarea Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală să radieze din Registrul Mărcilor Notorii marca „E ERGOLEMN” numărul mărcii notorii 23, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 97-100, vol.I).

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect declararea nulității mărcilor și radierea acestora din Registre, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, ca neîntemeiată.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a reținut prevederile art. 16, 59 alin. (1), 123 alin. (2) și 254 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Prima instanță a constatat că la caz, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” pretinde apărarea dreptului său, invocând dreptul de proprietate asupra mărcii „E” în clasa 20 „mobilă” obținut în baza contractului de cesiune parțială din 11 februarie 2013, or, din 1 ianuarie 2005 notorietatea mărcii „E ERGOLEMN” a fost recunoscută după titularul Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, iar Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la rândul său, a fost obligată să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul Întreprinderii Individuale „Service Arama”.

Astfel, instanța de judecată a conchis că cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” în vederea apărării mărcii „E” pe care o deține, este nejustificată și lipsită de temei. Or, această marcă a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Totodată, instanța de fond a reținut că nu pot fi reținute afirmațiile reclamantei precum că marca nr. 16826 titularul cărei este Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” urmează a fi declarată nulă, pe motivul folosirii și înregistrării cu rea-credință a mărcii și că Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” nu a fost atrasă în proces la examinarea cauzei ce se referă la recunoașterea notorității mărcii, precum și anulării mărcii „E”.

Or, acțiunea reconvențională depusă de Întreprinderea Individuală „Service Arama” cu privire la folosirea de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” cu rea-credință a mărcii nr. 16826 din 9 martie 2016 și stabilirea încălcării de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a dreptului exclusiv a Întreprinderii Individuale „Service Arama” la folosirea mărcii nr. 14501, a fost respinsă.

În acest context, prima instanță a stabilit că Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” considerând că obiectul litigiului i-ar aduce atingere drepturilor sale patrimoniale, nu a fost lipsită de dreptul de a interveni în proces, în sensul art. 62 Cod de procedură civilă.

Judecând apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia admiterii cererii de apel, casării hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate la dosar, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei și în consecință a adoptat o hotărâre neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău a stabilit că înregistrarea primară a mărcii „E” nr. 14501 titularul cărei este Întreprinderea Individuală „Service Arama”, este poziționată ca marcă anterioară mărcii „E” nr. 16826 titularul cărei este Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, fiind aplicabil în acest sens art. 22 al Legii privind protecția mărcilor.

Instanța de apel verificând cronologia înregistrării mărcilor cu nr. 14501, 14501 A, 16826 și 23, a constatat că Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 15 februarie 2007 a emis decizia de înregistrare a mărcii combinate nr. 14501 după Întreprinderea Individuală „Service Arama”, inclusă în clasa 20 „mobilă” și clasa 35 „publicitate”, la 13 august 2018 a emis decizia de înregistrare a mărcii nr. 16826 după Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, cu excepția clasei 20 „mobilă”, și respectiv la 22 ianuarie 2013 Întreprinderea Individuală „Service Arama” a cesionat parțial Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” drepturile asupra mărcii nr. 14501 privind produsele din clasa 20 „mobilă”, obținând certificatul nr. 14501 A.

În această ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a dedus că marca cu sigla „E” a fost supusă înregistrării primare de Întreprinderea Individuală „Service Arama”, care ulterior a fost cesionată parțial, prin contract Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design”, iar aplicabil la caz, este art. 10 alin. (1) al Legii privind mărcile și denumirile de origine a produselor (în vigoare la acel moment), care reglementa că prioritatea unei mărci se stabilește la data depozitului național reglementar.

De altfel, instanța de apel a considerat că sunt aplicabile și prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) și alin. (4) lit. a) al Legii privind mărcile și denumirile de origine a produselor, precum și art. 21 alin. (1) al Legii cu privire la protecția mărcilor.

Prin urmare, Colegiul Curții de Apel Chișinău a concluzionat că marca nr. 16826, a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7 al Legii privind mărcile și denumirile de origine a produselor (în vigoare la acel moment), iar acest fapt rezultă din situația că ambii producători activează în ramura producerii și comercializării mobilei pe întreg teritoriul al Republicii Moldova, or, produsele lor, sub mărci similare, evident sunt confundate de consumatori privind produsul final (mobila).

Mai mult, instanța de apel a menționat că înregistrarea și folosirea mărcii „E ERGOLEMN” de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” nr. 16826 în clasa 20 „mobilă”, a dus la o situație aparent legală *de facto*, însă ilegală *de jure*, la obținerea notorității mărcii „E ERGOLEMN” (marcă notorie nr. 23).

Instanța de recurs constată, însă, că deși la soluționarea cauzei civile au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

Conform art. 120 din Constituția Republicii Moldova, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Fiind definit în conținutul art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, caracterul obligatoriu al actelor judecătorești, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La caz, prezintă relevanță și art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, care stipulează că după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

În acest context, instanța de recurs consideră necesar a menționa că scopul instituției puterii lucrului judecat rezidă în crearea unei stabilități și bune funcționări a circuitului civil, fiind totodată o expresie a principiului securității raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constată că prevederile art. 123 alin. (2) și art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, vorbesc despre prejudicialitatea hotărârii judecătorești. Acest efect face imposibil o altă apreciere într-un alt proces al faptelor și raporturilor juridice, care au fost deja stabilite printr-o hotărâre judecătorească. Prejudicialitatea are limite subiective și obiective. Cele subiective cer ca acest efect juridic să se producă prin participarea la un alt proces a acelorași persoane. Limitele obiective se referă la examinarea în cadrul altui proces a acelorași fapte și raporturi juridice în privința cărora a fost emisă deja o hotărâre irevocabilă. Respectarea prejudicialității contribuie la soluționarea justă a cauzelor civile, exclude posibilitatea pronunțării hotărârilor contradictorii, facilitează procesul probației.

Astfel, având în vedere efectele puterii lucrului judecat (exclusivitatea, incontestabilitatea, executorialitatea, prejudicialitatea, obligativitatea), putem spune că drepturile subiective civile consacrate în hotărârile judecătorești irevocabile (învestite cu putere de lucru judecat) se bucură de o anumită siguranță, stabilitate și certitudine or, partea care a pierdut procesul nu poate să repună în discuție dreptul recunoscut prin acea hotărâre.

În lumina principiului autorității de lucru judecat, instanța de recurs reține că o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi

contrazise printr-o altă hotărâre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

În concluzie, CEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

La caz, sunt incidente și expunerile Curții Constituționale a Republicii Moldova în decizia de inadmisibilitate adoptată la 9 februarie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă și a unor prevederi din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

În pct. 26 Curtea Constituțională, reține că hotărârea judecătorească reprezintă actul final de dispoziție al unei instanțe judecătorești. Hotărârea judecătorească irevocabilă dispune de autoritatea lucrului judecat și produce unele efecte juridice precum: exclusivitatea, prejudicialitatea, obligativitatea, executorialitatea.

La pct. 27, Curtea menționează că, potrivit efectului prejudicialității, faptele și raporturile juridice stabilite anterior printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanța care judecă o altă pricină la care participă aceleași persoane.

Iar, la pct. 28 și 29 din decizia menționată supra, Curtea a relatat că, având ca scop asigurarea stabilității și obligativității hotărârii judecătorești, caracterul prejudicial al hotărârii de judecată constituie un mijloc ce certifică necontrarietatea actelor judiciare și asigură aplicabilitatea principiului certitudinii juridice. În același timp, Curtea menționează că ține de competența instanței de judecată de a determina corect obiectul probațiunii și de a accepta în proces doar probele necesare pentru soluționarea cauzei.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele cauzei, instanța de recurs constată că cerințele privind declararea nulității mărcii înregistrate cu nr. 16826 din 9 martie 2006 și mărcii notorii cu nr. 23 „E ERGOLEMN”, înregistrată după Societatea cu Rspundere Limitată „Ergolemn” a fost supusă examinării de către instanța ierarhic superioară la 28 noiembrie 2012, și respectiv, la 23 octombrie 2013.

Astfel, din conținutul deciziei din 28 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs desprinde că Întreprinderea Individuală „Service Arama” a solicitat anularea mărcii combinate nr. 16826 înregistrată pe numele Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn” pentru produsele clasei 20, invocând temeiurile de anulare conținute în art. 7 lit. b), c), g), 20 alin. (1) lit. c), 21 alin. (1) lit. b) și 22

alin. (1) lit. a) și d) ale Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, pe când, în prezenta cauză, Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” a invocat prevederile art. 7, 21 alin. (1) lit. a), b) și art. 22 alin. (1) lit. a) și c) ale Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008.

Astfel, se constată în mod indubitabil faptul că instanța de judecată a examinat și s-a expus asupra alegațiilor invocate de Întreprinderea Individuală „Service Arama” cu privire la legalitatea înregistrării mărcii nr. 16826 de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, concluzionând în baza prevederilor art. 7 și art. 21 ale Legii nr. 38/2008, incidente speței, asupra netemeinicii acțiunii depuse de Întreprinderea Individuală „Service Arama”.

La caz, este important a menționa că instanța ierarhic superioară s-a expus și asupra argumentelor susținute de Întreprinderea Individuală „Service Arama” precum că marca nr. 16826, titularul căreia este Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” urmează a fi declarată nulă în baza art. 22 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, dar și în ce privește decăderea din dreptul asupra mărcii, statuând că motivele enunțate nu pot servi ca temei de admitere a acțiunii, deoarece nu sunt plauzibile și nu au fost probate.

Mai mult, a fost respins și argumentul invocat de Întreprinderea Individuală „Service Arama” precum că marca nr. 16826, titularul căreia este Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” urmează a fi declarată nulă, din motiv că ultima folosește cu rea-credință marca, sau acțiunea reconvențională a Întreprinderii Individuală „Service Arama” cu privire la stabilirea folosirii de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” cu rea-credință a mărcii nr. 16826 din 9 martie 2006, stabilirea încălcării de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a dreptului exclusiv a Întreprinderii Individuale „Service Arama” la folosirea mărcii nr. 14501 și recunoașterea notorietății mărcii „E” (nr. de înregistrare 14501), a fost respinsă prin hotărârea din 18 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție (f.d. 41-50, vol.I).

Totodată, instanța de recurs decelează că prin decizia din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și a fost declarată nulă marca „E” înregistrată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr. 14501 după titularul Întreprinderea Individuală „Service Arama” și a fost obligată Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul Întreprinderea Individuală „Service Arama” (f.d. 51-56, vol.I).

Din cele relatate rezultă cu certitudine că faptele constatate prin hotărârile instanței de judecată ierarhic superioare urmează a fi reținute la litigiul dedus judecătii, deoarece în felul acesta se asigură respectarea autorității lucrului judecat și se bucură de faptul că ceea ce se judecase anterior exprimă adevărul (*res iudicata pro veritate accipitur*).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs statuează că la caz, obiectul litigiului este anularea mărcii nr. 16826 din 9 martie 2006, titular Societatea cu Răspundere

Limitată „Ergolemn”, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” nu poate în mod repetat să invoce că Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” a acționat cu rea-credință în folosirea și înregistrarea mărcii, aceasta deoarece cerința ce vizează anularea mărcii a fost examinată și există o hotărâre irevocabilă în acest sens din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, și care la 5 martie 2014, a fost supusă revizuirii la Curtea Supremă de Justiție (f.d. 83-89, vol.I).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia irevocabilă din 23 octombrie 2013, a fost supusă examinării prin căile extraordinare de atac, respectând principiul disponibilității în drepturi.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de fond just a subliniat că în prezenta cauză Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” nu este în drept de a depune o nouă acțiune, prin care să conteste faptele și raporturile juridice deja stabilite în hotărârile judecătorești irevocabile din 28 noiembrie 2012, și respectiv, din 23 octombrie 2013 ale Curții Supreme de Justiție, or, totuși, în cazul dat survine temeiul degrevării de probațiune.

În conformitate cu art. 62 alin. (3) și art. 67 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul existenței temeiurilor prevăzute la alin. (1), orice persoană are dreptul să solicite intervenirea în proces în calitate de coreclamant sau copârât. Încheierea judecătorească prin care a fost respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de coparticipant obligatoriu poate fi atacată cu recurs. Examinarea recursului nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare se amână pledoariile. Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de coparticipant obligatoriu a fost casată, instanța reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.

Persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți.

În sensul normelor citate, este de înțeles că intervenienții accesorii pot interveni în proces, din proprie inițiativă, de partea reclamantului sau a pârâtului până la închiderea dezbaterilor judiciare în primă instanță. Intervenienții accesorii, pot fi introduși în proces și la cererea uneia din părți sau din oficiul instanței de judecată. Neatragerea în proces a intervenientului accesoriu are drept consecință faptul că raporturile juridice și faptele stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă nu au efecte juridice la examinarea acțiunii de regres depuse împotriva intervenientului. Neintervenirea în proces a intervenientului accesoriu care a fost înștiințat legal îl decade din dreptul de a dovedi ulterior că litigiul a fost soluționat greșit din cauza incorectitudinii în proces a părții la care urma să se alăture în măsura în care nu dovedește că explicațiile, acțiunile și mijloacele de apărare ale părții au fost greșite din intenție sau din culpă gravă.

Prin prisma normelor indicate supra, instanța de recurs apreciază critic argumentul Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” potrivit căruia, ultima

nu a fost atrasă în proces, la examinarea cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” cu privire la recunoașterea notorității mărcii „E ERGOLEMN” din 1 ianuarie 2005, titular Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, or, din conținutul deciziei din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție reiese că Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”, considerând că i se lezează un drept patrimonial, nu a fost lipsită de dreptul de a depune o cerere cu privire la atragerea în proces.

Mai mult că, argumentul dat este combătut și prin faptul că Igor Arama, fiind asociat cu 100% cotă-parte a Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” și fondatorul Întreprinderii Individuale „Service Arama”, care la rândul ei, a fost implicată în procesele de judecată, aflate pe rolul instanțelor de judecată, alături de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a cunoscut despre litigiile de judecată.

Respectiv, la materialele dosarului se atestă probe, prin care se confirmă faptul că Igor Arama este asociatul unic, cu 100% cotă-parte a Societății cu Răspundere Limitată „Elio Design” și unicul asociat a Societății cu Răspundere Limitată „Arama R”, precum și administrator-fondator a Întreprinderii Individuale „Service Arama”, fapt precizat în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 90-92, vol.I).

Astfel, este absolut neîntemeiată constatarea instanței de apel potrivit căreia Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” înregistrând și folosind marca „E ERGOLEMN” cu nr. 16826 în clasa 20 „mobilă”, a dus la o situație aparent legală *de facto*, însă ilegală *de jure*, la obținerea notorității mărcii „E ERGOLEMN” (marcă notorie nr. 23).

Prin urmare, nu poate fi reținut acest argument și se respinge, deoarece notorietatea mărcii „E ERGOLEMN” a fost recunoscută pe cale judecătorească, și anume, prin hotărârea din 18 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, care a fost menținută prin decizia din 23 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

În același context, instanța de recurs remarcă că controlul asupra legalității și temeiniciei acesteia, urmează a fi realizată prin mecanismul de control stabilit de legislație, și anume, exercitarea căilor extraordinare de atac, ceea ce a și fost realizat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție complinește că probatoriul administrat la dosar denotă incontestabil că înregistrarea mărcii notorii la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost realizată în baza hotărârii judecătorești irevocabile din 23 octombrie 2013, iar temei juridic de declarare a nulității mărcii notorii, nu este prevăzut de legislație și caracterul notorietății mărcii nu poate fi retras.

Pe cale de consecință, instanța de recurs mai evidențiază că prin hotărârea din 27 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” și Societatea cu Răspundere Limitată „Arama R” cu privire la anularea deciziei. A fost anulată decizia Consiliului Concurenței nr. CN-38 din 16 iulie 2015, prin care a fost constatată încălcarea art. 8 alin. (1) al Legii nr. 1103 din 30 iunie 2000 cu privire la protecția concurenței de Societatea cu Răspundere

Limitată „Ergolemn”.

În conexiunea celor relatate se constată că atunci când sunt puse pe balanță, protecția juridică oferită unei mărci notorii începând cu o anumită dată de revendicare, la caz, 1 ianuarie 2005 - marca Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn” și protecția juridică a unei mărci înregistrate pe cale ordinară, la caz, 15 februarie 2007 - Întreprinderea Individuală „Service Arama”, prevalează cea dintâi, or, ține de esența instituției notorietății mărcii de a o declara notorie începând cu o anumită dată, în contextul în care, solicitantul acestei cereri, tinde să demonstreze că deși, nu a asigurat o înregistrare anterioară a unei anumite mărci, faptul dat s-a bazat în mod exclusiv pe notorietatea acesteia.

La acest segment, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție accentuează că protecția oferită mărcii notorii „E ERGOLEMN” nu se referă la o anumită clasă de produse conform Clasificatorului de la Nisa, Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor (CIPS), dar se prezumă că aceasta beneficiază de o protecție largă, astfel încât, Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn” este în drept să utilizeze marca „E ERGOLEMN” și pentru alte clase de servicii și/sau produse, beneficiind de protecție, chiar și în lipsa unei înregistrări separate.

Așa fiind, față de considerentele expuse și în raport cu dispozițiile citate, se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost învestită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când instanța de fond în mod temeinic și legal a respins acțiunea.

În temeiul celor constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, și corect a fost respinsă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design”.

Pentru observațiile arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida, urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ergolemn”, reprezentată de avocatul Denis Calaida.

Se casează decizia din 5 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elio Design” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ergolemn”,

intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la declararea nulității mărcilor, radierea din Registrul a înscrisurilor referitoare la mărci, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Victor Boico

Elena Cobzac

Victor Burduh